

CIEŻKOWICKO - ROŻNOWSKI PARK KRAJOBRAZOWY
PARK KRAJOBRAZOWY PASMA BRZANKI

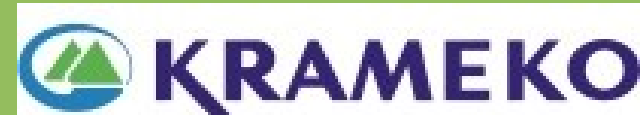
Ilona Fiołek

mgr inż. arch. kraj. Ilona Fiołek

Fot. Krameko

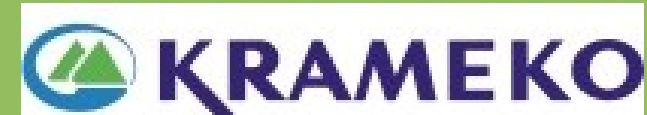

**Ustalenia do studiów uwarunkowań
i kierunków zagospodarowania
przestrzennego, miejscowych planów
zagospodarowania przestrzennego gmin**

USTALENIA DLA TERENÓW LASÓW (obszar działań ochronnych: O1)

- zachowanie istniejących lasów;
- w terenach leśnych dopuszcza się tworzenie ścieżek pieszych, konnych i rowerowych wraz z elementami małej architektury, takiej jak ławki, zadaszenia itp.;
- dopuszcza się budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej lecz proponuje się prowadzenie sieci elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych w formie podziemnej;

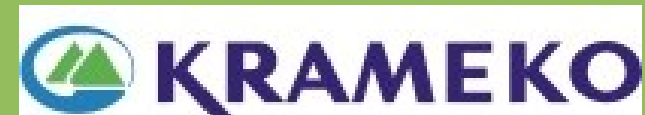
USTALENIA DLA UŻYTKÓW (GRUNTÓW) ROLNYCH – GRUNTÓW ORNYCH, ŁĄK I PASTWISK (obszary działań ochronnych: O2)

- dla terenów użytków rolnych w których w gminnych dokumentach planistycznych (obowiązujących na dzień wejścia w życie planu ochrony CRPK i PKPB) nie jest dopuszczona zabudowa – utrzymać dotychczasową funkcję rolną, łąkowej i/lub pasterskiej (grunty orne, łąki i pastwiska);
- dopuszcza się budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej lecz proponuje się (zwłaszcza w terenach eksponowanych krajobrazowo) prowadzenie sieci elektroenergetycznych oraz sieci telekomunikacyjnych w formie podziemnej;
- dopuszcza się tworzenie ścieżek pieszych, konnych i rowerowych wraz z elementami małej architektury takiej jak ławki, zadaszenia itp.;

USTALENIA DLA TERENÓW ZADRZEWIEN I ZAKRZACZEŃ (w granicach obszarów działań ochronnych: O2, O3)

- zaleca się wprowadzanie nowych zadrzewień w postaci pasów zieleni śródpolnej, a także pojedynczych drzew oraz kęp drzew na miedzach, przy obiektach sakralnych (kapliczkach) oraz innych miejscach nawiązujących do tradycyjnego krajobrazu obszaru Parku. Kompozycja gatunkowa wprowadzanych zadrzewień powinna być zgodna z lokalnymi warunkami siedliskowymi i składać się z rodzimych miododajnych gatunków drzew i krzewów;
- zaleca się usunięcie zadrzewień i zakrzewień przy formach skałkowych i cennych odsłonięciach skalnych, celem ekspozycji ich walorów przyrodniczych, krajobrazowych i edukacyjnych;

USTALENIA DLA TERENÓW WÓD POWIERZCHNIOWYCH (w granicach obszarów działań ochronnych: O1, O2, O3)

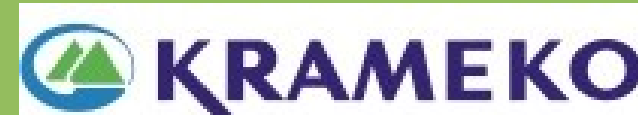
w celu ochrony wód powierzchniowych ustala się:

- utrzymanie cieków w stanie naturalnym i pozostawienie kształtowania koryt procesom naturalnym. Dopuszcza się prowadzenie prac hydrotechnicznych (w tym związanych z ochroną przeciwpowodziową i popowodziowym usuwaniem szkód) niezbędnych dla zabezpieczenia m.in. infrastruktury technicznej (np. drogi, mosty, kanalizacja, sieci teletechniczne) lub zabudowań zlokalizowanych na terenach przyległych do cieków – przy zachowaniu zasad dobrej praktyki, ograniczeniu zasięgu ingerencji do minimum gwarantującego zabezpieczenie zagrożonego mienia oraz przy zachowaniu odpowiednich środków minimalizujących;
- w przypadku budowy przegród zastosowanie przepławek;

- w stosunku do projektowanych zbiorników wodnych pełniących funkcje turystyczno-rekreacyjne zaleca się kształtowania ich brzegów w sposób umożliwiający korzystanie z nich przez zwierzęta (ze względu na możliwość wykorzystywania tych zbiorników m.in. przez płazy jako miejsc rozrodu).

Dopuszcza się planowe zagospodarowanie przez urządzenia i obiekty infrastruktury turystycznej z poszanowaniem przyrody i krajobrazu;

USTALENIA DLA TERENÓW KORYTARZY EKOLOGICZNYCH

W przypadku przenikania się korytarzy ekologicznych z terenami wyznaczonymi pod zabudowę oraz zabudowę dopuszczającą, w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (obowiązujących na dzień wejścia w życie planu ochrony Parku), gdy istnieje zagrożenie drożności korytarza, ustala się co następuje:

- w obrębie korytarza ekologicznego utrzymanie terenów biologicznie czynnych w ramach użytkowania dopuszczalnego na co najmniej 50% powierzchni użytkowania podstawowego liczonego w granicach działki, oraz odstępowanie od pełnego grodzenia posesji;
- ww. 50% obszarów czynnych biologicznie w obrębie pojedynczych działek oraz działek sąsiednich należy lokalizować w taki sposób aby zapewnić ciągłość zwężonego korytarza;

USTALENIA DLA TERENÓW ZABUDOWANYCH I PRZEZNACZONYCH DO ZABUDOWY (obejmujących obszary działań ochronnych: O2, O3)

Dla terenów zabudowanych i przeznaczonych do zabudowy ustala się:

- ograniczenie rozpraszania zabudowy. Nową zabudowę koncentrować w granicach terenów już zainwestowanych lub w terenach przeznaczonych pod zabudowę (dopuszczających zabudowę) w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego – (obowiązujących na dzień wejścia w życie planu ochrony Parku), z zastrzeżeniem pkt 5 dot. korytarzy ekologicznych. Zaleca się rozwijać układy przestrzenne na zasadzie uzupełnień już istniejących i kontynuacji tych układów,

Przy wznoszeniu nowej zabudowy i przebudowy istniejącej ustala się:

- wznoszenie zabudowy nawiązującej do tradycyjnych form architektury (harmonizującej z krajobrazem);
- stosowanie dachów stromych, symetrycznych (dwu- lub wielospadowych oraz dachów czterospadowych, z wysuniętym poza lico ściany okapem) o nachyleniu głównych połaci dachowych w przedziale $30-45^\circ$ z kalenicą równoległą do dłuższego boku budynku. Długość kalenicy w przypadku dachów wielospadowych nie powinna być mniejsza niż $1/3$ długości całego dachu (w celu uniknięcia zmierzania ku tak zwanej „kopertowej” postaci dachu). Dopuszcza się zastosowanie dachów jednospadowych o mniejszym kącie nachylenia na budynkach gospodarczych i usługowych o powierzchni mniejszej niż 25 m^2 oraz dla fragmentów budynków zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej pod warunkiem, że wysokość rozbudowy nie przekracza 4 m . Zaleca się wznoszenie lukarn o dachach dwuspadowych i jednakowej formie na całym dachu (dachy lukarn nie mogą się łączyć a ich odległość od ścian elewacji poprzecznej nie może być mniejsza niż $1,5 \text{ m}$). Sugeruje się rezygnację z zastosowania połaci przesuniętych względem siebie w pionie czy w poziomie, a także otwierania dachów na całej długości kalenicy i przykrywania lukarn dachami jednospadowymi;

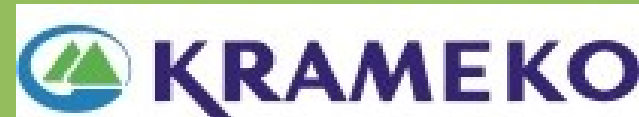

- dopuszcza się stosowanie dachów płaskich z warstwą wegetatywną dla budynków usługowych, parterowych;
- kontynuację tradycyjnego układu urbanistycznego i cech zabudowy (harmonizującej z krajobrazem);
- nawiązywanie do tradycyjnych form zabudowy w obiektach letniskowych;
- krycie dachów elementami o drobnej fakturze, w barwach ciemnych (brąz, czerwień, zieleń, szarości) i stosowanie horyzontalnych podziałów na linii okapów oraz cokołu, np. poprzez zróżnicowanie kolorystyki i faktur;
- ograniczenie wysokości zabudowy do 8 m (dla CRPK) i do 11 m (dla PKPB) dla zabudowy mieszkalnej, zagrodowej oraz zabudowy mieszkalno-usługowej i do 12 m dla zabudowy usługowej. Dla obiektów, których funkcja wymaga większych kubatur – dopuszcza się odstępstwa od powyższych wskazań do zabudowy z zachowaniem wysokich walorów estetycznych obiektów i wkomponowanie ich w otaczający krajobraz;

- zaleca się odstąpienie od jaskrawej, dominującej w krajobrazie kolorystyki zabudowy oraz dążność do ujednoczenia kolorystyki w ramach jednego zespołu zabudowy;
- zaleca się jasną stonowaną kolorystykę ścian – nie kontrastującą z tłem krajobrazowym, jak również stosowanie tradycyjnych materiałów wykończeniowych (kamień naturalny, łamany, drewno w kolorze naturalnym);
- zaleca się krycie dachów elementami o drobnej fakturze, w barwach ciemnych (brąz, czerwień, zieleń i szarości) oraz stosowanie horyzontalnych podziałów na linii okapów oraz cokołu, np. poprzez zróżnicowanie kolorystyki i faktur;

Przy wznoszeniu nowej zabudowy i przebudowy istniejącej preferuje się otaczanie zabudowy zielenią wysoką z zastosowaniem gatunków rodzimych oraz zakładanie sadów i ogrodów przydomowych;

USTALENIA DLA OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH (zlokalizowanych w obszarze działań ochronnych: O1, O2, O3)

- ustala się wkomponowanie nowo projektowanej zabudowy (wznoszonej w sąsiedztwie zabudowy zabytkowej) w sposób nie przesłaniający wglądów widokowych na cenne obiekty;
- nowe budynki powinny nawiązywać (w swej skali i formie) do zabytkowego otoczenia;
- ustala się ochronę obiektów małej architektury sakralnej (krzyże, kapliczek) przy maksymalnym zachowaniu zieleni wysokiej stanowiącej z tymi obiektami kompozycyjną całość;

USTALENIA DLA PUNKTÓW I CIĄGÓW WIDOKOWYCH (obszary działań ochronnych: O2, O3)

- w celu zachowania walorów ekspozycji ustala się ochronę przedpola punktów i ciągów widokowych przed zabudową. Nie dotyczy terenów przeznaczonych pod zabudowę (obowiązujących na dzień wejścia w życie planu ochrony Parku). Wyjątkowo cenne widoki należy eksponować poprzez odślonięcie lub utrzymanie przedpola (m.in odkrzaczanie i regularne koszenie) oraz urządzenie wybranych punktów widokowych;
- dopuszcza się wyposażenie punktów widokowych w urządzenia małej infrastruktury turystycznej (np. ławki, stoły, wiaty);

ZASADY WYPOSAŻENIA W SIECI INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ I OBSŁUGI KOMUNIKACYJNEJ (na obszarach działań ochronnych: O1, O2, O3)

- ze względu na ochronę przyrody i krajobrazu zaleca się prowadzić sieci infrastruktury technicznej w sposób najmniej ingerujący w środowisko przyrodnicze i krajobraz (w formie podziemnej), a w przypadku już istniejących dysharmonijnych sieci i urządzeń zaleca się maskowanie zielenią;
- ustala się uporządkowanie gospodarki ściekowej w miejscowościach położonych na terenie Parku. Dopuszcza się możliwość wyposażenia zabudowy (zwłaszcza rozproszonej) w zbiorniki bezodpływowe oraz w indywidualne bądź grupowe oczyszczalnie ścieków, zgodnie z polityką gminy;
- postuluje się budowę wysokosprawnych oczyszczalni ścieków (wykorzystujących nowoczesne technologie), zapewniających mechaniczno-biologiczne oczyszczanie ścieków wraz z eliminacją substancji biogenych;

- należy dążyć do sukcesywnej modernizacji istniejących kotłowni i oparcia systemu grzewczego o paliwa niskoemisyjne (gaz ziemny, drewno, biomasa) i/lub energię elektryczną. W przypadku kotłowni opalanych paliwami stałymi zaleca się instalować urządzenia ograniczające emisję zanieczyszczeń do atmosfery. Zaleca się także wykorzystać dodatkowo niekonwencjonalne źródła energii, które nie powodują degradacji środowiska przyrodniczego i krajobrazu (np. kolektory słoneczne);
- ustala się rezygnację z realizowania na terenie Parku elektrowni wiatrowych i wodnych (stanowiących zagrożenie dla środowiska przyrodniczego i dysharmonizującego krajobraz);
- należy likwidować nielegalne wysypiska śmieci i przeciwdziałać ich powstawaniu w przyszłości. W związku z tym problemem konieczne wydaje się podjęcie działań mających na celu edukację ekologiczną mieszkańców;

- dopuszcza się wznoszenie masztów przekaźnikowych tylko w sytuacji, gdy jest wymagane poszerzenie zasięgu odbioru, a nie ma już istniejącego masztu, na którym można umieścić przekaźnik. Zaleca się grupowanie przekaźników różnych operatorów na jednym maszcie;
- zaleca się zachowanie istniejących pasów zieleni lub wprowadzanie nowych (złożonych z rodzimych gatunków odpornych na zanieczyszczenia) zadrzewień (stanowiących naturalną barierę dla hałasu, zanieczyszczeń);
- w celu ochrony sezonowych tras migracji płazów zaleca się (w przypadku budowy nowych lub przebudowy istniejących dróg) stosowanie przepustów pod drogami umożliwiających przejście na drugą stronę drogi – dotyczy dróg przebiegających w sąsiedztwie miejsc rozrodu płazów,

OBSZARY DOPUSZCZALNEGO WYDOBYCIA KOPALIN

Zakazuje się pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt a także minerałów. Możliwość wydobycia kopalin możliwa po dokonaniu zmian w

- Rozporządzeniu Wojewody Małopolskiego z dnia 23 maja 2005 roku w sprawie Ciężkowicko-Rożnowskiego Parku Krajobrazowego
- Rozporządzeniu Wojewody Małopolskiego z dnia 23 maja 2005 roku w sprawie Parku Krajobrazowego Pasma Brzanki w tym zakresie.

W PKPB zakaz nie dotyczy pozyskiwania gazu ziemnego za złoża Dąbrowka Tuchowska.

Dziękuję za uwagę